

ការយល់ដឹងអំពីពិធីបុណ្យ៖ ការណែនាំដ៏ទូលំទូលាយ

ការស្វែងយល់ពីបុគ្គល ការអនុវត្ត និងអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅនៃពិធីល្បែងព្រះអម្ចាស់

របៀបវារៈ

បទបង្ហាញនេះនឹងណែនាំអ្នកអំពីប្រធានបទសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

- និយមន័យនៃការបុណ្យ
- បុណ្យអ៊ីស្ទ័រ រឿងរ៉ាវ និងសារៈសំខាន់
- អាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយរបស់ព្រះយេស៊ូវ រឿងនិទាន និងផលវិបាក
- ទំនាក់ទំនងរវាងបុណ្យរំលង និងពិធីបុណ្យបុរាណ
- ការសិក្សាសង្ខេបអំពីការបូជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ

អត្ថាធិប្បាយ៖ របៀបវារៈត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីបង្កើតការយល់ដឹងមួយដ៏មានមុខងារ ដោយបង្ហាញពីរបៀបដែលពិធីសាសនាក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ចង្អុលបង្ហាញ និងត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងការអនុវត្តក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

សេចក្តីផ្តើម

ទំនុកតម្កើង ១០៥:៣-៤

«ចូរអួតអាងក្នុងព្រះនាមបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ចូរឲ្យចិត្តនៃអ្នកដែលស្វែងរកព្រះយេស៊ូវបានរីករាយឡើង ចូរស្វែងរកព្រះយេស៊ូវ និង ប្តូរនូវភាពរបស់ទ្រង់ ចូរស្វែងរកព្រះភក្ត្រទ្រង់ជានិច្ច»។

សង្កត់ធ្ងន់លើពាក្យថា «ជាបន្តបន្ទាប់»៖ ក្នុងនាមជាអ្នកដើរតាម ការស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់របស់យើងមិនបញ្ចប់នៅពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនោះទេ។ ឧប្បត្តិករនេះលើកទឹកចិត្តឱ្យមានដំណើរពេញមួយជីវិតក្នុងការស្វែងរកវត្តមាន និងកម្លាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនជាព្រឹត្តិការណ៍តែមួយគត់នោះទេ។

តើការបុណ្យជាអ្វី?

ពិធីបុណ្យ ៖ ត្រូវបានគេស្គាល់ផងដែរថាជាពិធីអាហារពេលល្ងាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ ពិធីបំបែកនំប៉័ង ពិធីជប់លៀងនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ឬពិធីអីកាវីស្ទ គឺជាការអនុវត្តពិធីសិដ្ឋរបស់គ្រិស្តបរិស័ទដែលលើកដល់ការបូជារបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ពិធីនេះមាននំប៉័ង (តំណាងឱ្យរូបកាយរបស់ទ្រង់) និងស្រា (តំណាងឱ្យព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់)។ ខណៈពេលដែលព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាថាជាអាហារពេលល្ងាច ឬអាហារពេលល្ងាច វាមិនត្រូវបានចេញផ្សាយជាប្រាកដពិធីប្រចាំថ្ងៃ ឬពេលល្ងាចទាំងស្រុងនោះទេ។ ប្រពៃណីគ្រិស្តបរិស័ទដើមដំបូងបានប្រើអាហារទាំងនេះសម្រាប់ការបុណ្យ និងការលើក។

អត្ថាធិប្បាយ៖ ពាក្យថា «អាហារពេលល្ងាច» សំដៅទៅលើអាហារពេលល្ងាច ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាច្បាប់តឹងរ៉ឹងក្នុងការកាត់នំប៉័ងតែនៅពេលល្ងាច ឬជារៀងរាល់ថ្ងៃនោះទេ។ គ្រិស្តបរិស័ទដើមដំបូងបានធ្វើជាគំរូដោយការប្រមូលផ្តុំគ្នាជាញឹកញាប់ ជាពិសេសពេលល្ងាច (សូមមើលហេព្រើរ ១០:២៥) ដែលជាការអនុវត្តដែលយើងអាចយកតម្រាប់តាមសម្រាប់ការបុណ្យ និងការលើកទឹកចិត្តខាងវិញ្ញាណ។

ពាក្យសំខាន់ៗ និងប្រភពដើមក្រិក

រយៈពេល	ពាក្យក្រិក	និយមន័យ/អត្ថន័យ	ឯកសារយោង
បំបែកនំប៉័ង	០០០០០០ (០០០០០០) / ០០០០០ (សិល្បៈ)	ការបាក់៖ ការបាក់។ អាតូស៖ អាហារដែលផ្សំឡើងពីម្សៅលាយជាមួយទឹក ហើយដុត។ ប្រើសម្រាប់ទាំងអាហារទូទៅ និងគោលបំណងពិសិដ្ឋ។	កិច្ចការ ២:៤២, ២:៤៦, ២០:៧; លូកា ២២:១៩
ពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់	០០០០០០០០ (០០០០០០០០) / ០០០០០០០ (ដេបណុន)	គូរីយ៉ាកូស៖ របស់ព្រះអម្ចាស់។ ដេបណុន៖ អាហារពេលល្ងាចជាផ្លូវការ ជាធម្មតានៅពេលយប់ តំណាងឱ្យសេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងនរក។	កូរិនថូសទី១ ១១:២០, ១១:២៣-២៥; ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨; ម៉ាកុស ១៤:២២-២៤; លូកា ២២:១៩-២០
បុណ្យនៃសេចក្តីស្រឡាញ់	០០០០០ (០០០០០) / ០០០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០)	អាហ្គាប៉ា (០០០០០): សេចក្តីស្រឡាញ់ជាបងប្អូន, សេចក្តីសប្បុរស; ស៊ីនីអូឆេអូ: ទទួលបានអាហារជាមួយគ្នាដោយសប្បុរស។	យូដាស ១:១២; ពេត្រុសទី២ ២:១៣
ពិធីរូបរួម	០០០០០០០០ (កូអ៊ីណូនីយ៉ា)	មិត្តភាព ការផ្សារភ្ជាប់យ៉ាងជិតស្និទ្ធ ការចូលរួមរួមគ្នា និងសហគមន៍ជិតស្និទ្ធ។	កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៧; កិច្ចការ ២:៤២

បុណ្យរំលង និង ពិធីរូបរួម

មុនបុណ្យរំលង (០០០០០០): តម្រូវការសម្រាប់ការសម្អាត

ផ្នែកនេះគូសបញ្ជាក់ពីភាពស្រដៀងគ្នារវាងការរៀបចំបុណ្យរំលងក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់០ជាពិសេសការដកយកដំបែចេញ (ជានិមិត្តរូបនៃអំពើបាប)០ និងការសម្អាតខាងវិញ្ញាណមុនអាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

- គម្ពីរសញ្ញាចាស់ (ថ្ងៃទី១៣ ខែណែសាន និងមុន)៖ ការដកដំបែចេញ (និក្ខមនំ ១២:១៥,១៩; ចោទិយកថា ១៦:៤)។ ដំបែតំណាងឱ្យអំពើអាក្រក់ អំពើទុច្ចរិត ការបង្រៀនមិនពិត និងអំពើលាក់ពុត (ម៉ាថាយ ១៦:៦,១២; លូកា ១២:១; កូរិនថូសទី១ ៥:៦-១៣)។
 - អត្ថាធិប្បាយ៖ ខែណែសាន គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំរបស់ជនជាតិយូដា។ ដូចជាដំបែប្រាប់ចូលទៅក្នុងម្សៅ អំពើបាបក៏រីករាលដាលដែរ - បញ្ជីរបស់ប៉ុលនៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ៥ គឺជាការដាស់តឿន។ ព្រះយេស៊ូវបានគូសបញ្ជាក់ថា ការសម្អាតកើតឡើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងការនៅជាប់នឹងទ្រង់ ដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃពិធីទាំងបុណ្យរំលង និងពិធីអាហារចុងក្រោយ។
- ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (មុនអាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយ): ព្រះយេស៊ូវលាងជើងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៣:១-២០ ជាពិសេស ១៣:១០); ទ្រង់ក៏បានទាយអំពីការក្បត់របស់ទ្រង់ផងដែរ (ម៉ាថាយ ២៦:២១-២៥; ម៉ាកុស ១៤:១៨-២១; លូកា ២២:២១-២៣; យ៉ូហាន ១៣:២១-៣០)។ ភាពស្អាតស្អំខាងវិញ្ញាណត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់តាមរយៈព្រះបន្ទូល និងការនៅជាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៥:១-១០)។
- អត្ថាធិប្បាយសំបុត្រ៖ កូរិនថូសទី១ ៥:៦-១៣ - ការអ្នកអងរស់អ្នករាល់គ្នាមិនល្អទេ។ តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬថា ដំបែបនីមួយៗអាចធ្វើឱ្យម្សៅទាំងមូល ចូរសម្អាតដំបែចាស់ចេញ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាបានទៅជាដុំថ្មី ដូចជាអ្នករាល់គ្នាគ្មានដំបែដែរ។ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទជាបុណ្យរំលងរបស់យើង ក៏ត្រូវបានបូជាដែរ។ ដូច្នេះ ចូរយើងប្រារព្ធពិធីបុណ្យនេះ មិនមែនដោយដំបែចាស់ ឬដោយដំបែនៃសេចក្តីអាក្រក់ និងអំពើអាក្រក់នោះទេ ប៉ុន្តែដោយនំប៉័ងឥតដំបែនៃសេចក្តីស្មោះត្រង់ និងសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំបានសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យសេពគប់ជាមួយមនុស្ស ខ្ញុំមិនមានបំណងទាល់តែសោះជាមួយមនុស្សអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទនៃលោកិយនេះ ឬជាមួយមនុស្សលោភលន់ និងមនុស្សបោកប្រាស់ ឬជាមួយមនុស្សដែលថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ព្រោះបើដូច្នោះ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវចាកចេញពីលោកិយ។ ប៉ុន្តែតាមពិត ខ្ញុំបានសរសេរទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីកុំឱ្យសេពគប់ជាមួយអ្វីដែលហៅថាបងប្អូន ប្រសិនបើគាត់ជាមនុស្សអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ឬជាមនុស្សលោភលន់ ឬជាអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬប្រើពាក្យប្រមាថ ឬជាមនុស្សស្រវឹងជាប្រចាំ ឬជាអ្នកបោកប្រាស់ ០ សូម្បីតែបរិភោគជាមួយមនុស្សបែបនេះក៏ដោយ។

ប្រភេទអំពើបាប	ពាក្យក្រិក	អត្ថន័យ	ឯកសារយោង
លោភលន់/លោភលន់	០០០០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០០)	ចង់បានច្រើនជាងនេះ ជាពិសេសអ្វីដែលជាប់សំអ្នកដទៃ	លូកា ១២:១៥
អ្នកគោរពបូជាប្រព្រះ	០០០០០០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០០០)	អ្នកគោរពបូជាព្រះក្លែងក្លាយ	កូរិនថូសទី១ ១០:១២-២២; កូលុស ៣:៥
អ្នកជេរប្រមាថ	០០០០០០០០ (០០០០០០០០០)	អ្នករំលោភបំពានដោយពាក្យសំដី	យ៉ាកុប ៣:១០; ទំនុកដំកើង ១០១:៥-៧
អ្នកស្រវឹង	០០០០០០០ (មេធាវីសូស)	ស្រវឹងជាប្រចាំ	កូលុស ៣:៥
អ្នកបោកប្រាស់	០០០០០ (ហាប៉ាក់ស៍)	អ្នកជំរិតទារប្រាក់, ចោរឃ្នង	លូកា ១៩:៨-៩

អត្ថាធិប្បាយ៖ អំពើបាបទាំងនេះគឺធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ លោកប៉ូលបញ្ជាឱ្យដកចេញពីកណ្តាលព្រះវិហារ។ ការគោរពបូជាប្រព្រះសម័យទំនើបអាចរួមបញ្ចូលការផ្តល់អំណរ និងមនុស្សជាជាងព្រះ។ អ្នកជេរប្រមាថ និងជនបោកគឺរីករាលដាលនៅក្នុងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងនយោបាយសព្វថ្ងៃនេះ។ ចូលរួមជាមួយពិភពលោក ប៉ុន្តែកុំយកតម្រាប់តាមតម្លៃរបស់វា (កូរិនថូសទី១ ៥)។

តើអ្វីទៅជាឧទាហរណ៍ល្អនៃលទ្ធផលផ្ទាល់ខ្លួនដែលមានដំបែ/មិនមានដំបែ?

ការប្រៀបធៀបសូល (មានដំបែះ ចុងអំនួត) និងដារីឌី (គ្មានដំបែះ ចិត្តប្រែចិត្ត) ជាឧទាហរណ៍នៃភាពស្មោះត្រង់តាមពេលវេលា។ អត្ថាធិប្បាយ៖ អ្នកទាំងពីរបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយចាប់ផ្តើមបន្ទាប់ខ្លួន។ សូលបានក្លាយជាមានអំនួត និងមិនស្តាប់បង្គាប់។ ដារីឌីបានប្រែចិត្តយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ ប្រាថ្នាចង់បានដារីឌី ០ «មនុស្សតាមចិត្តព្រះ»។ សាស្តា ៧:៨ ពិពណ៌នាអំពីអំពើបាបដ៏អន្ទះសារ និងមោទនភាពរបស់សូល (យញ្ញបូជាដែលគ្មានការអនុញ្ញាត)។

ប្រភេទ	សូល	ដេរីដ	បុព្វកថាស្រដៀងគ្នា
ការហៅដំបូង	បានជ្រើសរើសដោយព្រះ បានចាក់ប្រេងតាំងដោយសំយូអែល (សំយូអែលទី១ ១០:១, ១០, ៥-១៣)។	បានចាក់ប្រេងតាំងដោយ សំយូអែលទី១ (សំយូអែលទី១ ១១:១៣; សំយូអែលទី២ ២៣:១-២)។	ទាំងជ្រើសរើសដោយព្រះ និង ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណនៅ ដើមដំបូង។
ភាពស្មោះត្រង់ដំបូង	បានគោរពប្រតិបត្តិតាមព្រះជាម្ចាស់ (សំយូអែលទី១ ១១:៦-៧)។	អ្នកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ប្រឆាំងនឹង (សំយូអែលទី១ ១៧:៤៥-៤៧)។	អ្នកទាំងពីរបានចាប់ផ្តើមដោយការពឹងផ្អែកលើការណែនាំរបស់ ព្រះវិញ្ញាណ។
បទល្មើសធំៗ	១. យញ្ញបូជាដែលគ្មាន ការអនុញ្ញាត (១សំយូអែល ១៣:៨-១៤)។ ២. ការមិនស្តាប់បង្គាប់ និងការលោភលន់នៅក្នុងសង្គ្រាមអា (១សំយូអែល ១៥:១-២៣)។ ៣. ការសម្លាប់បូជាចារ្យ (១សំយូអែល ២២:៦-១៩)។ ៤. មន្តអាគមអាគម (១សំយូអែល ២៨:៧-២០)។	១. អំពើផិតក្បត់ជាមួយ បាតសេបា (សំយូអែលទី២ ១១:២-៥)។ ២. ឃាតកម្មលើអ្វី (សំយូអែល ១១:១៤-១៧)។ ៣. ធ្វើដំរើនដោយមោទនភាព (២សំយូអែល ២៤:១-១០)។ ៤. ពហុពន្ធភាព (២សំយូអែល ៣:២-៥)។	អ្នកទាំងពីរបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរប្រឆាំងនឹងច្បាប់របស់ ព្រះជាអ្នកដឹកនាំ។
ធម្មជាតិនៃអំពើបាប	ការមិនស្តាប់បង្គាប់, លោភលន់, ឃាតកម្មដែលបង្កឡើងដោយច្រណែន ការអនុវត្តតាមឃាត់។	តណ្ហា, ឃាតកម្ម, មោទនភាព; ការបរាជ័យខាងសីលធម៌ផ្ទាល់ខ្លួន។	អ្នកទាំងពីរបានបំពានលើបញ្ញត្តិផ្ទាល់ ឬក្រមសីលធម៌របស់ព្រះ។
ការឆ្លើយតបទៅនឹងអំពើបាប	អំពើបាបដែលត្រូវបានបដិសេធ ឬរាប់ជាសុចរិត គ្មានការប្រែចិត្ត (ឧទាហរណ៍ សំយូអែលទី១ ១៥:២០-២១)។	បានសារភាព និងប្រែចិត្ត (ឧ. ២សំយូអែល ១២:១៣, ទំនុកដំកើង ៥១)។	អ្នកទាំងពីរបានប្រឈមមុខនឹងការប្រឈមមុខដ៏ទេវភាព (សំយូអែល/ណាថាន)។

លោកិយនឹងបៀតបៀនអ្នករាល់គ្នា; ច្រៀងទំនុកតម្កើង និងអធិស្ឋាន។ អត្ថាធិប្បាយ៖ កំណែស្តង់ដារតាមព្យញ្ជនៈប្រើពាក្យ «ក្រវាត់ចង្កេះ» សម្រាប់ការត្រៀមខ្លួន។ ពេត្រុស៖ ក្រវាត់ចង្កេះចិត្តរបស់អ្នកឲ្យមានស្មារតីស្ងប់ស្ងាត់ និងស្មោះត្រង់។ ពួកសាវក៖ ដួងចិត្តដែលប្រោះដោយឈាមដូចជាទ្វារ។ បេះដូង ០ ទ្វារ យើង ០ ផ្ទះ (ម៉ាថាយ ១២:៤៣-៤៥)។ ត្រៀមខ្លួនប្រែចិត្ត ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីជៀសវាងការកាន់កាប់ឡើងវិញដោយអំពើអាក្រក់។ ព្យាករណ៍ពីការក្បត់/ការបដិសេធ សុន្ទរកថាលាគ្នា (ការលួងលោម ផ្លូវទៅកាន់ព្រះវរបិតា ស្ថិតនៅជាប់ សេចក្តីស្រឡាញ់ ការស្អប់ ទុក្ខព្រួយទៅជាអំណរ ជ័យជំនះ)។ ច្រៀងទំនុកតម្កើងហាលេល (១១៣០១៨)។ ការអធិស្ឋានរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ ការលើកតម្កើង ការការពារ ការញែកចេញជាបរិសុទ្ធ ឯកភាព។

- ០ អត្ថាធិប្បាយសំបុត្រ៖ កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៨ - តើពែងនៃពរដែលយើងប្រសិទ្ធពរមិនមែនជាការចែករំលែកក្នុងព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទឬ? តើនំប៉័ងដែលយើងកាច់មិនមែនជាការចែករំលែកក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទឬ? ដោយសារមាននំប៉័ងតែមួយ យើងដែលមានគ្នាច្រើនគឺជារូបកាយតែមួយ ព្រោះយើងទាំងអស់គ្នាទទួលបាននំប៉័ងតែមួយ។ សូមក្រឡេកមើលជនជាតិអ៊ីស្រាអែល តើអ្នកដែលបរិភោគយញ្ញបូជាមិនមែនជាអ្នកចូលរួមក្នុងអាសនៈ

បុណ្យរំលង (ការជំនុំជំរះ)

- ០ ការជំនុំជំរះបុណ្យរំលង៖ អ្នកបំផ្លាញបានវាយប្រហារកូនច្បង ប៉ុន្តែបានឆ្លងកាត់ផ្ទះដែលមានស្នាមឈាម (និក្ខមនំ ១២:១២-១៤,២៣)។
- ០ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ការពិនិត្យខ្លួនឯងក្នុងការរួបរួម (កូរិនថូសទី១ ១១:២៥-៣៤)។ ពស់នៅលើបង្គោលជាលើឆ្កាង (យ៉ូហាន ៣:១៤; ជនគណនា ២១:៥-៩; ពេត្រុសទី១ ២:២៣-២៤)។ ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចតាមរយៈការបរិភោគសាច់/ផឹកឈាម (យ៉ូហាន ៦:៥១-៥៦; ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨)។ ការផ្សះផ្សា (រ៉ូម ៥:៨-១១)។ ការចូលដល់ (ហេព្រើរ ១០:១៩-២០, យ៉ូហាន ១៤:៦)។ ព្រឹត្តិការណ៍នៅលើលើឆ្កាង៖ ស្រាជូរនៅលើដើមហ៊ុសុប គ្មានឆ្អឹងបាក់ (យ៉ូហាន ១៩:២៨-៣៧)។ អត្ថាធិប្បាយ៖ បើគ្មានឈាមទេ ការជំនុំជំរះនឹងធ្លាក់។ អ្នកបំផ្លាញឆ្លងកាត់។ វិនិច្ឆ័យខ្លួនយើងដើម្បីជៀសវាងការជំនុំជំរះលោកិយ - វិន័យមានន័យថាវិនិច្ឆ័យដោយព្រះអម្ចាស់។ ពស់ខាំ ០ អារក្ស/អំពើបាប; ប្រែចិត្ត/ចងចាំព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់ការព្យាបាលខាងវិញ្ញាណ។ យ៉ូហាន ៦៖ ការបរិភោគសាច់/ឈាមសម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចស្ថិតនៅជាប់។ ម៉ាថាយ ២៦៖ ឈាមសម្រាប់ការអត់ទោសបាប។ រ៉ូម ៥:៨-១១ ការផ្សះផ្សាជាមួយព្រះតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហេព្រើរ ១០:១៩-២០ ការចូលទៅជិតព្រះ។ សេចក្តីស្លាប់៖ ដើមហ៊ុសុប ឆ្អឹងដែលមិនទាន់បាក់ បំពេញបុណ្យរំលង។ ទឹកពីរូបកាយស្រដៀងនឹងថ្មនៅក្នុងនិ ១៧ (ព្រះយេស៊ូវជាថ្ម)។ ការក្បត់/ការចាប់ខ្លួន ការសាកល្បង (អាណាស/កែផាស ពីឡាត់/ហេរ៉ូឌ) ដំណើរទៅកាន់លើឆ្កាង ការឆ្កាង ព្រឹត្តិការណ៍ (ការស្រែកទឹក ស្រាជូរ «បានស្រេចហើយ» ភាពងងឹត រញ្ជួយដី ការសរសើរតម្កើងមេទ័ព ទឹកភ្នែកស្បែកមុខ គ្មានជើងបាក់ ចាក់ចំហៀង - ឈាម/ទឹក) ការបញ្ចុះសព។ ព្រះយេស៊ូវអធិប្បាយដល់វិញ្ញាណនៅក្នុងគុក (១ពេត្រុស ៣:១៨-២០)។
- ០ អត្ថាធិប្បាយសំបុត្រ៖ កូរិនថូសទី១ ១១:២៥-៣៤ - ដូចគ្នាដែរ ទ្រង់ក៏យកពែងមកយកបន្ទាប់ពីអាហារពេលល្ងាច ដោយមានបន្ទូលថា «ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មីដែលតាំងនៅក្នុងឈាមរបស់ខ្ញុំ ចូរធ្វើបែបនេះ ដរាបណាអ្នករាល់គ្នាផឹកវា ដើម្បីរំលឹកដល់ខ្ញុំ»។ ដ្បិតដរាបណាអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំប៉័ង ហើយផឹកពែងនោះ អ្នករាល់គ្នាប្រកាសពីការសុគតរបស់ព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់ទ្រង់យាងមក។ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ង ឬផឹកពែងរបស់ព្រះអម្ចាស់តាមរបៀបមិនសក្តិសម នោះនឹងមានទោសចំពោះរូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែមនុស្សម្នាក់ត្រូវតែពិនិត្យខ្លួនឯង ហើយដោយធ្វើដូច្នេះ អ្នកនោះត្រូវបរិភោគនំប៉័ង និងផឹកពែងនោះ។ ដ្បិតអ្នកណាដែលបរិភោគ និងផឹក អ្នកនោះបរិភោគ និងផឹកដោយទោសចំពោះខ្លួនឯង ប្រសិនបើគាត់មិនស្គាល់រូបកាយនោះឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ដោយហេតុផលនេះ មនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាខ្សោយ និងលឿ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនកំពុងដេកលក់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងវិនិច្ឆ័យខ្លួនឯងដោយត្រឹមត្រូវ យើងនឹងមិនត្រូវបានវិនិច្ឆ័យឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ប្រដៅយើង ដើម្បីកុំឲ្យយើងត្រូវបានចោលទោសជាមួយលោក ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ កាលណាអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នាបរិភោគ ចូររង់ចាំគ្នាទៅវិញទៅមក។ បើអ្នកណាឃ្លាន ចូរឲ្យអ្នកនោះបរិភោគ នៅផ្ទះចុះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមកជួបជុំគ្នាដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសឡើយ។ ចំពោះរឿងផ្សេងៗទៀត ខ្ញុំនឹងណែនាំពេលខ្ញុំមកដល់។
- រ៉ូម ៥:៨-១១ - ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះយើង ដោយព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសយើង កាលដែលយើងនៅជាមនុស្សមានបាបនៅឡើយ។ ដូច្នេះ ដោយឥឡូវនេះយើងបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ នោះយើងនឹងបានសង្គ្រោះពីសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះតាមរយៈទ្រង់ជាមិនខាន។ ដ្បិតប្រសិនបើកាលយើងនៅជាសត្រូវ យើងបានផ្សះផ្សាជាមួយព្រះ តាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ នោះយើងប្រាកដជានឹងបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះជន្មរបស់ទ្រង់ជាមិនខាន។ មិនតែប៉ុណ្ណឹងទេ យើងក៏អរសប្បាយក្នុងព្រះ ដោយសារព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង ដែលតាមរយៈទ្រង់ យើងបានទទួលការផ្សះផ្សាហើយ។
- ហេព្រើរ ១០:១៩-២០ - ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ដោយសារយើងមានទំនុកចិត្តថា នឹងចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ ដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ តាមមាត់ថ្មី និងជីវិត ដែលទ្រង់បានបើកឲ្យយើង តាមរយៈរាំងនន គឺរូបកាយរបស់ទ្រង់ -

យ៉ូហាន ០០:០ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត គ្មានអ្នកណាទៅឯព្រះបិតាបាន ឡើយ លុះត្រាតែទៅតាមរយៈខ្ញុំ។»

ទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះ

- ព្រះយេស៊ូជាចៅក្រម (យ៉ូហាន ៥:២២; កូរិនថូសទី២ ៥:៩-១០)។
- កុំធ្វើជាមនុស្សលាក់ពុត (ម៉ាថាយ ៧:១-២; រ៉ូម ២:១-៣; លូកា ៦:៣៧-៣៨)។
- កុំមើលងាយ/ប្រព្រឹត្តដោយការមើលងាយ (រ៉ូម ១៤; កូរិនថូសទី១ ៨:៧-១៣)។
- រៀនពីការវិនិច្ឆ័យ (ហេព្រើរ ៥:១២-១៤ ដោយការអនុវត្ត; សូភាសិត ២:៦-៩ ពីព្រះ; សូភាសិត ៣:២១-២៣ ដោយការឧស្សាហ៍ ព្យាយាម; ថែស្សាឡូនីចទី១ ៥:២១-២២ ដោយការពិនិត្យមើល; យ៉ូហានទី១ ៤:១-១៣, ២:៣-៦, ៣:២៣-២៤ អំពីវិញ្ញាណ ទាំងឡាយ; កូរិនថូសទី១ ២:១៤-១៥ ដោយការពិនិត្យពិច័យ)។
- ការវិនិច្ឆ័យដ៏តឹងរឹងជាងសម្រាប់គ្រូបង្រៀន (យ៉ាកុប ៣:១; លូកា ១២:៤២-៤៨)។
- ពួកបរិសុទ្ធវិនិច្ឆ័យពិតពលោក/ទេវតា (១កូរិនថូស ៦:១-៥; ម៉ាថាយ ១៩:២៨; រិវរណៈ ២០:៤)។ ការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូគឺជាស្តង់ដារ (យ៉ូហាន ១២:៤៧-៤៨)។

□ អត្ថាធិប្បាយ៖ ការយល់ដឹងគឺជាគន្លឹះ (ខគម្ពីរជាច្រើន) □ ពីព្រោះពួកបរិសុទ្ធជួយព្រះយេស៊ូវិនិច្ឆ័យពិតពលោក។ ការបណ្តុះបណ្តាលចាប់ផ្តើមឥឡូវនេះ/ក្រោយពីបុណ្យប្រមុជទឹក។ ឧទាហរណ៍៖ ម៉ូសេបានវិនិច្ឆ័យយ៉ាងតឹងរឹង (ជនគណនា ២០៖ ម៉ូសេវាយថ្មដ៏នួសឱ្យការនិយាយ □ ត្រូវបានដាក់ទោស មិនបានចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា)។ ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់៖ ចៅក្រមដែលត្រូវបានតែងតាំងបន្ទាប់ពីចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា (ឧទាហរណ៍ សាំសុន)។ ស្រដៀងគ្នានេះដែរ យើងវិនិច្ឆ័យបន្ទាប់ពីចូលទៅក្នុងស្ថាន

ក្រោយបុណ្យរំលង (ការរំដោះ)

- ក្រោយបុណ្យរំលង (ថ្ងៃទី ១៥-២១ ខែណែសាន): បុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែចាប់ផ្តើម; យញ្ញបូជាផ្លែឈើដំបូង (និក្ខមនំ ១២:១៧-២០; លេវីនីយ ២៣:១០-១១; និក្ខមនំ ២២:២៩)។ ចេញពីស្រុកអេស៊ីប។
- គម្ពីរសញ្ញាថ្មី៖ ការរស់ឡើងវិញជាផលដំបូង (កូរិនថូសទី១ ១៥:២០-២៨)។ បន្ទូលសម្រាប់អំពើល្អ ស្លាប់ចំពោះអំពើបាប រស់នៅចំពោះសេចក្តីសុចរិត (ទីតុស ២:១៣-១៤; ពេត្រុសទី១ ២:២៤; រ៉ូម ៥:១៨-២១)។ ការរស់ឡើងវិញក្នុងអំឡុងពេលនំប៉័ងឥតដំបែ/ផលដំបូង៖ រស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃអាទិត្យ (ថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃសប្តិ១) ការលេចមក (ម៉ារី ស្ត្រី អេម៉ាស ក្រុងយេរូសាឡឹម ថ្ងៃម៉ាស កាលីឡេ ៥០០០) បេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យ ការយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌បន្ទាប់ពី ៤០ ថ្ងៃ។

□ អត្ថាធិប្បាយ៖ ព្រះគ្រីស្ទគឺជានំប៉័ងគ្មានដំបែ/ផ្លែឈើដំបូងដែលបានរស់ឡើងវិញក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យទាំងនេះ។ យើងគួរតែគ្មានដំបែ។ ទ្រង់បន្ទូលយើងជាវាស្ត្ររបស់ទ្រង់សម្រាប់សេចក្តីសុចរិត។

□ អត្ថាធិប្បាយសំបុត្រ៖ កូរិនថូសទី១ ១៥:២០-២៨ - ប៉ុន្តែការពិតគឺថា ព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ ជាផលដំបូងនៃអស់អ្នកដែលដេកលក់។ ដ្បិតដោយសារមនុស្ស សេចក្តីស្លាប់បានមកដោយសារមនុស្ស នោះការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ក៏បានមកដោយសារមនុស្សដែរ។ ដ្បិតដូចជាមនុស្សទាំងអស់ស្លាប់នៅក្នុងអំធាម ដូច្នេះមនុស្សទាំងអស់នឹងបានរស់ឡើងវិញនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែម្នាក់ៗតាមលំដាប់រៀងៗខ្លួន៖ ព្រះគ្រីស្ទជាផលដំបូង បន្ទាប់មកអស់អ្នកដែលជារបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅពេលទ្រង់យាងមក នោះនឹងដល់ទីបញ្ចប់ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រគល់នគរទៅព្រះជាបិតា។ នៅពេលដែលទ្រង់បានលុបចោលការគ្រប់គ្រង អំណាច និងប្តូរទ្រង់ទៅជាទាំងអស់។ ដ្បិតទ្រង់ត្រូវតែសោយរាជ្យរហូតដល់ទ្រង់ដាក់ខ្មាំងសត្រូវទាំងអស់របស់ខ្មាំងសត្រូវចុងក្រោយដែលនឹងត្រូវលុបចោលគឺសេចក្តីស្លាប់។ ដ្បិតទ្រង់បានដាក់អ្វីៗទាំងអស់នៅក្រោមព្រះបាទាទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូល «អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានដាក់នៅក្រោមព្រះបាទាទ្រង់» វាច្បាស់ណាស់ថា នេះមិនរាប់បញ្ចូលព្រះវរបិតាដែលបានដាក់អ្វីៗទាំងអស់នៅក្រោមព្រះបាទាទ្រង់ទេ។ កាលណាគ្រប់ទាំងអស់ត្រូវបានធ្វើឲ្យចុះចូលនឹងព្រះអង្គហើយ នោះព្រះរាជបុត្រាផ្ទាល់ក៏នឹងត្រូវធ្វើឲ្យចុះចូលនឹងព្រះអង្គដែលបានធ្វើឲ្យគ្រប់ទាំងអស់ចុះចូលនឹងព្រះអង្គដែរ ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់បានគង់នៅក្នុងគ្រប់ទាំងអស់ក្នុងទាំងអស់។

ឆាក	បុណ្យរំលង (ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់)	ពិធីដប់លៀងចុងក្រោយ / ព្រឹត្តិការណ៍ព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី	ការបូជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ	ឯកសារយោងបន្ថែម
សម្ពាត	ថ្ងៃទី១៣ ខែណែសាន និងមុន៖ ការដកដំបែចេញ (និក្ខមនំ ១២:១៥,១៩; ចោទិយកថា ១៦:៤)	មុនពេលអាហារល្ងាចចុង ក្រោយ៖ លាងជើង (យ៉ូហាន ១៣:១-២០, ១៥:១-១០); ទាយពីការក្បត់ (ម៉ាថាយ ២៦:២១-២៥; ម៉ាកុស ១៤:១៨-២១; លូកា ២២:២១-២៣; យ៉ូហាន ១៣:២១-៣០)	លាងខ្លួននៅក្នុងអាង (និក្ខមនំ ៣០:១៨-២១)	ម៉ាថាយ ១៦:៦,១២; លូកា ១២:១; កូរិនថូសទី១ ៥; ម៉ាថាយ ១២:៤៣-៤៥
ការត្រៀមខ្លួនរួចរាល់	ថ្ងៃទី ១៤ ខែណែសាន៖ កូនចៀមត្រូវបានសម្លាប់ និងស៊ី ឈាមនៅលើក្របទ្វារ (និក្ខមនំ ១២:៦-១១, ១២:២២; ជនគណនា ៩:១២)	អំឡុងពេលអាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយពេលសត្វ ពិធីអាហារពេលល្ងាចរបស់ព្រះអង្គនៅទីកន្លែង (ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៩, យ៉ូហាន ៦:៥៣-៥៨); សុន្ទរកថារបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ បង្រៀនអំពីការធ្វើជាផ្លូវ សេចក្តីស្រឡាញ់ ការគោរពប្រតិបត្តិ សន្យាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ព្រមានអំពីការបៀតបៀន ច្រៀង អធិស្ឋាន (យ៉ូហាន ១៣-១៧, ម៉ាកុស ១៤:២៦)	ការបូជាព្រះវិហារបរិសុទ្ធ (លេវីវិន័យ ១៦:១៥-១៧)	លូកា ១២:៣៥-៣៧ ០០០; ពេត្រុសទី១ ១:១៣ ០០០; អេភេសូរ ៦:១២-១៥; ហេព្រើរ ១០:២២, ១១:២៨; ពេត្រុសទី១ ១:២; រ៉ូមណៈ ៣:២០
ការវិនិច្ឆ័យ	ថ្ងៃទី ១៤-១៥ ខែណែសាន៖ នារាពិឃាតវាយប្រហារកូនចៀង រំលងអ្នកដែល «ជ្រើសរើស» (និក្ខមនំ ១២:១២-១៤, ២៣)	ព្រះយេស៊ូវសុគត៖ ការក្បត់ ការឆ្កាង (យ៉ូហាន ១៨-១៩)	ការសម្លាប់សត្វ (លេវីវិន័យ ១:៥,១១); ប្រមូល/លាបឈាម (លេវីវិន័យ ១:៥, ៤:៧)	កូរិនថូសទី១ ១១:២៥-៣៤; យ៉ូហាន ៣:១៤; ពេត្រុសទី១ ២:២៤; កូរិនថូសទី១ ១០:៩; ជនគណនា ២១:៥-៩; យ៉ូហាន ៦:៥១-៥៦; ម៉ាថាយ ២៦:២៦-២៨; កូរិនថូសទី១ ១០:១៦-១៨; រ៉ូម ៥:៨-១១
ស្បែកមុខ / ច្រកចូល	រាំងនន/ស្បែកមុខនៅក្នុងរោងចក្រពេលព្រឹក ព្រែកទឹកបរិសុទ្ធចេញពីទីបរិសុទ្ធបំផុត (និក្ខមនំ ២៦:៣១-៣៧; លេវីវិន័យ ១៦:២-១៥)	ពេលព្រឹកនៅពេលឆ្កាង (យ៉ូហាន ២៧:៥១); ផ្លូវថ្មី ហើយមានជីវិតបានបើកចំហ តាមរយៈរាំងនន ពេលគឺ រូបកាយរបស់ទ្រង់ (ហេព្រើរ ១០:១៩-២០); ខ្ញុំជាផ្លូវ (យ៉ូហាន ១៤:៦)	សម្លេងសង្ឃចូលពីក្រោយរាំងនន (លេវីវិន័យ ១៦)	ពេត្រុសទី១ ២:២២; យ៉ូហាន កូរិនថូសទី១ ២:២២; កូរិនថូសទី២ ៣:១២-១៨; យ៉ូហាន ១៤:៦
ការដោះ	ថ្ងៃទី ១៥-២១ ខែណែសាន៖ និក្ខមនំចាប់ផ្តើម ពិធីបុណ្យឆ្នើមដំបូង ពិធីបុណ្យនំប៉័ងឥតដំបែ (និក្ខមនំ ១២:១៥-២០; លេវីវិន័យ ២៣:៦-៨)	ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់ ឡើងវិញ៖ ការរស់ឡើងវិញ ការលេចមក ការប្រជុំ បេសកកម្មដ៏អស្ចារ្យ ការយាង ឡើងទៅស្ថានសួគ៌ (ម៉ាថាយ ២៨; យ៉ូហាន ២០-២១; លូកា ២៤; កិច្ចការ ១)	ដុត/ចម្អិន/បរិភោគសត្វ (លេវីវិន័យ ១:៦-៩)	កូរិនថូសទី១ ១៥:២០-២៨; ទីតុស ២:១៣-១៤; ពេត្រុសទី១ ២:២៤; រ៉ូម ៥:១៨-២១

ឯកសារយោងព្រះគម្ពីរសញ្ញាសាសនា	ការតភ្ជាប់ទៅនឹង ០០០០០០០០០០	ឧត្តមពាក់ព័ន្ធ	
ឈាមនៃសេចក្តីសញ្ញា	ម៉ូសេប្រោះឈាម...	ស្រាអីកាវីស្នូ ជាឈាមនៃសេចក្តីសញ្ញាថ្មី...	និក្ខមនំ ២៤:៦-៨; ម៉ាថាយ ២៦:២៨; ល។
រាំងនន / រាំងនន រោងខបោសថ	រាំងនន/ស្បែកមុខនៅក្នុងរោងខបោសថ ញែកទីបរិសុទ្ធចេញពីទីបរិសុទ្ធបំផុត មានតែសម្តេចសង្ឃទេដែលអាចចូលបាន ដោយយកឈាមមកជាមួយ។	នៅពេលឆ្កាង រាំងននត្រូវបានរំហែក (ម៉ាថាយ ២៧:៥១) ដោយបើកផ្លូវថ្មី និងផ្លូវថ្មីមុនពេល តាមរយៈរូបកាយ (នំប៉ុង) និងព្រះលោហិត (ពែង) របស់ព្រះគ្រីស្ទ សម្រាប់ការចូលទៅកាន់វត្តមានរបស់ព្រះដោយក្លាហាន។	និក្ខមនំ ២៦:៣១-៣៧; លេវីវិវិយ ១៦:២-១៥; ម៉ាថាយ ២៧:៥១; ហេព្រើរ ១០:១៩-២០; កូរិនថូសទី២ ៣:១២-១៨

កាលវិភាគជាមួយពិធីបុណ្យ

កាលវិភាគលម្អិតដែលរួមបញ្ចូលព្រឹត្តិការណ៍ និងពិធីបុណ្យជ្រីវិញ។ អត្ថាធិប្បាយ៖ សម្រាប់ជាឯកសារយោង។

កាលបរិច្ឆេទ	ព្រឹត្តិការណ៍	បរិបទពិធីបុណ្យ	ឯកសារយោង
ល្ងាចថ្ងៃទី ១៣/១៤ ខែណែសាន (យប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍)	អាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយ, ការក្បត់, ការចាប់ខ្លួន	ការដកយកដំបែចេញរួចរាល់; ការរៀបចំបុណ្យរំលង	ម៉ាថាយ ២៦:១៧-៥៦; ល។
ថ្ងៃទី ១៤ ខែណែសាន (ថ្ងៃសុក្រ)	ការសាកល្បង, ការឆ្កាង, ការបញ្ចុះសព	បុណ្យរំលង៖ កូនចៀមត្រូវបានសម្លាប់ ព្រះយេស៊ូវជាកូនចៀម ពិធីបុណ្យនំប៉ុងឥតដំបែ ថ្ងៃដំបូង	ម៉ាថាយ ២៧:១-៦០; ល។
ថ្ងៃទី ១៥ ខែណែសាន (យប់ថ្ងៃសុក្រ - ថ្ងៃសៅរ៍)	នៅក្នុងផ្នូរ ការសម្រាកនៅថ្ងៃឈប់សម្រាក	ពិធីបុណ្យនំប៉ុងឥតដំបែ ថ្ងៃទីពីរ; ផ្លែឈើដំបូង	ម៉ាថាយ ២៧:៦២-៦៦; ល។
ថ្ងៃទី ១៦ ខែណែសាន (យប់ថ្ងៃសៅរ៍)	នៅក្នុងផ្នូរ	ពិធីបុណ្យនំប៉ុងឥតដំបែ ថ្ងៃទីពីរ; ផ្លែឈើដំបូង	ពេត្រុសទី១ ៣:១៨-២០; អេភេសូរ ៤:៨-១០
ថ្ងៃទី ១៦/១៧ ខែណែសាន (ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ)	ការរស់ឡើងវិញ, ផ្លូវទេ	បុណ្យនំប៉ុងឥតដំបែ (ថ្ងៃទី ០); ផ្លែឈើដំបូង	ម៉ាថាយ ២៨:១-១០; ល។

ភស្តុតាងនៃការរួបរួមនៅឆ្នាំ ០០០ គ.ស. (រូបភាពម៉ូសាអ៊ីកមេគីដូ)

ឆ្នាំងគំនូរព្រះវិហារគ្រីស្ទដំបូងគេដែលគេស្គាល់ (ប្រហែលឆ្នាំ ០០០ គ.ស. មេគីដូ អ៊ីស្រាអែល) ពណ៌នាអំពីតុសម្រាប់ពិធីបុណ្យរំលឹក/ពិធីរំលឹក។ សិលាចារឹក៖

- «អាភេបតូស ជាមិត្តរបស់ព្រះ បានថ្វាយតុនេះដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (សម្រាប់) ការរំលឹក»។
- «លោក ០០០០០០០ ដែលត្រូវបានគេហៅថា ០០០០០០០០ ជាមេទ័ព ជាប្អូនប្រុសរបស់យើង ដោយមានបំណងចង់ធ្វើដូច្នោះយ៉ាងខ្លាំង បានបញ្ជាឱ្យចារឹករូបចម្លាក់នេះ។ លោក ០០០០០០០ បានធ្វើការងារនេះ»។
- «ចូរចងចាំ ព្រីមីឡា និង ស៊ីរីយ៉ាកា និង ដូរ៉ូធា ហើយលើសពីនេះទៅទៀត ចូរចងចាំ គ្រីស្ទី»។

អត្ថាធិប្បាយ៖ «អគារព្រះវិហារ» ដំបូងបំផុត។ និមិត្តរូបគ្រី (គ្រីស្ទសាសនាដំបូង)។ បញ្ហាដោយមេទ័ព គ្រប់គ្រងដោយស្ត្រី។

គំនិតបញ្ចប់

អេសាយ ៥៥:៨-៩

ដ្បិតគំនិតរបស់យើងមិនមែនជាគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាទេ ហើយផ្លូវរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏មិនមែនជាផ្លូវរបស់យើងដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ដ្បិតដូចជាផ្ទៃមេឃខ្ពស់ជាងផែនដីយ៉ាងណា ផ្លូវរបស់យើងខ្ពស់ជាងផ្លូវរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយគំនិតរបស់យើងក៏ខ្ពស់ជាងគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ។

សុភាសិត ៣:៥-៦

ចូរទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ឲ្យអស់ពីចិត្ត ហើយកុំពឹងផ្អែកលើការយល់ដឹងរបស់ខ្លួនឡើយ។ ចូរទទួលស្គាល់ព្រះអង្គនៅគ្រប់ទាំងផ្លូវរបស់អ្នក នោះព្រះអង្គនឹងតម្រង់ផ្លូវរបស់អ្នក។

សេចក្តីសង្ខេប

- បុណ្យរំលឹក និងយញ្ញបូជានៅព្រះវិហារ ជាមុនពិធីអាហារល្ងាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ ហៅថាពិធីរួបរួម។

□ ការយល់ដឹងអំពីបុណ្យរំលង និងការបូជានៅព្រះវិហារបរិសុទ្ធ បង្កើនការយល់ដឹងរបស់យើងអំពីពិធីអាហារល្អាចរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងមូលហេតុដែលវាសំខាន់។

សេចក្តីបញ្ចប់

ម៉ាថាយ ៥:៨

«មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតពួកគេនឹងបានឃើញព្រះ»។

អត្ថាធិប្បាយ (រឿងពីកំណត់ចំណាំ): ខ្ញុំស្គាល់បុរសម្នាក់ដែលបន្ទាប់ពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក គាត់បានធ្លាក់ចេញ ប៉ុន្តែបានត្រឡប់មកវិញដើម្បីស្វែងរកការប្រែចិត្ត ដោយដឹងគុណចំពោះការអធិស្ឋានដែលបានទទួលចម្លើយ គាត់បានឆ្ងល់ពីរបៀបធ្វើ «បន្ថែមមួយម៉ាយ» លើសពីការអធិស្ឋាន និងការអានព្រះគម្ពីរ។ ដោយបានបំផុសគំនិតដោយគ្រីស្ទបរិសុទ្ធដើមដំបូងដែលបានកាច់នំប៉័ងជារៀងរាល់ថ្ងៃ គាត់បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីអំពើបាបប្រចាំថ្ងៃ (យោងតាមម៉ាថាយ ៥:២៣-២៤; ១កូរិនថូស ១១:៣១-៣២) បានប្រែចិត្ត បន្ទាប់មកបានយកនំប៉័ង/ស្រាជារៀងរាល់យប់។ គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល គាត់បានចាប់ផ្តើមសុបិន □ បន្ទាប់ពីជាង ៣០ ឆ្នាំដោយគ្មាន □ សារនៃវិន័យ និងការណែនាំ (ទំនុកដំកើង ២៣: ដំបង/ដំបង)។ គាត់បន្តដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាម។ សង្ឃឹម: ទស្សនិកជនជួបប្រទះទំនាក់ទំនងនេះ។ យ៉ាកុប ៤:៨: ចូលទៅជិតព្រះ ទ្រង់ចូលទៅជិតអ្នក។